

dække sig under, at man saa hellere maa kaste den bort. Vi skyldte Landets Ære at bibeholde i det mindste den Del af Routen, som vi ere i Besiddelse af.

Der er et andet Spørgsmaal, som har været oppe hos mig i adskillige Tider. Jeg har ikke omtalt det før, men jeg ønsker at stille en Forespørgsel desangaaende til den højtærede Trafikminister.

Hvor lang Tid skal der hengaa, inden vi skulle arbejde hen imod at komme bort fra al det Svineri, Smuds og Støv, der findes i vore Kupeer? Naar man rejser, kan man vel de fleste Steder i Udlandet — det ville de Herrer erkende med mig — rejse Strækninger paa mange Timer, uden at man i nogen nævneværdig Grad bliver forulempet af al det Støv, som vi have her, saasnart vi have Tørvejr en eller to Dage. I Udlandet bruger man nemlig som Belægning paa Banelegemerne Skærver. Jeg tror nu ganske sikkert, at der vil blive svaret fra den højtærede Trafikminister, at det for os ikke er saa let at komme til Skærver, som det er for andre Lande. Men paa den anden Side tør jeg nok bestemt hævde, at i Henhold til den Sum, der paa Finansloven er beregnet til Ballast paa Banelegemet, vilde man, hvis man suksessivt anskaffede Skærver i Stedet, i Længden kunne spare betydelige Beløb, thi Skærver kunne holde i mange Aar og afstedkomme betydelig mindre Ubehageligheder ved Svelleunderstøttelsen end den anden Ballast. Jeg har set det saa mange Steder; paa hvilken Maade man bærer sig ad. Skærverne kunne bruges Aar efter Aar, de blive harpede for at faa Smudset af dem, inden man lægger dem paa igen. Det vilde være et betydeligt Fremskridt, om de rejsende bleve fri for det ubehagelige og grusomme Støv, der findes i næsten alle Kupeer efter en Dags Tørvejr. Tillige maa det kunne spare adskilligt paa Rengørelsen af Kupeerne, for saa vidt denne i Forvejen er nogenlunde ordentlig, hvad ikke altid er Tilfældet. Jeg har beklaget mig lidt nok over, at Kupeerne ikke holdtes, som de burde; jeg tror, det er Eftertanke værd, om vi ikke kunde komme ind paa at bruge som Ballast paa vore Banelegemer Skærver fremfor det mer eller mindre daarligere Grus.

Jeg saa i et Jernbaneblad for en Maanedstid siden en Meddelelse fra Generaldirektør Amt, hvorefter han havde tilstaaet Ledvogterne paa Strækningerne Nyborg—Strib og Vandrup—Fredericia et

Fridøgn hver 14de Dag. Det skulde være et Forsøg. Jeg kan ikke forstaa, hvordan man vil bruge dette Eksperiment som Forsøg, idet det maa være klart for enhver, at der ikke behøver at gøres Forsøg med et saa berettiget Krav. Naar Funktionærer, der ere i Tjeneste daglig, og hvor Mand og Kone aldrig kunne komme ud sammen, andrage om hver 14de Dag at faa et Fridøgn, mener jeg, at dette Krav virkelig er saa beskedent og saa berettiget, at man ikke først behøver at anstille Forsøg, men ganske simpelt indretter det saaledes, at Ledvogterne paa alle andre Strækninger faa samme Lettelser som Ledvogterne paa de af mig nys nævnte Strækninger.

Jeg retter en Tak til den højtærede Trafikminister, fordi han har taget min tidligere Anke under Overvejelse, og nu i sit ny Forslag har afskaffet Betalingen for Iltogsbilletter, naar de rejsende uden egen Skyld komme for sent til at komme med Persontog, men maa rejse med Iltog. Og saa takker jeg, fordi Ministeren har tænkt paa 14 Dags- og Maanedskortene og gjort dem billigere. Jeg tror, det er de to eneste Foranstaltninger i det ny Lovforslag, hvormed Publikum er tilfreds.

Hvis der skal gives Kompensation for den Forøgelse, Budgettet faar at bære paa Grund af de større Lønninger, tror jeg, i Modsætning til den højtærede Minister, at man kan finde en Maade, der bedre end det forelagte Forslag skaber nogen Kompensation. Thi at lægge Byrden over paa de Poster, som ere mest forhadte, antager jeg for at være ukorrekt, og det er dette, at Iltogsbilletterne nu skulle forhøjes i en saa betydelig Grad. Og Forøgelsen af Godsbefordringen og endnu mere den store Forhøjelse fra de 10 til de 25 Øre paa Godsets Indskrivning er i Forvejen saa forhadet af Befolkningen, at man ikke bør gaa ud over det, som man nu en Gang er bleven vænnet til. Tværtimod skulde jeg ønske, at der blev reguleret paa en anden Maade med Hensyn til disse Iltogsbilletter, fremfor, som det er foreslaaet, at udvide denne Betaling i meget betydelig Grad.

Jeg skal ogsaa bringe Ministeren en Tak fra Beboerne nede omkring Svenstrup Holdeplads. De ere den højtærede Trafikminister taknemmelige for, hvad han har gjort for denne Holdeplads siden i Fjor, idet han ikke alene har gjort det muligt, at de dernede fra nu kunne løse Billetter til samtlige sjællandske Bystationer, men de have ogsaa faaet en gammel Pakvogn derned, der agerer som en Art Vareskur, og de have